

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Recensie | Theater

Vechtkunst, absurde films en poëzie op festival Boulevard

Theaterfestival Boulevard Op Boulevard in Den Bosch is er muziektheater van Berlin en Project Wildeman. Vooral bij Project Wildeman lichten in de beeldrijke taal mooie metaforen op en glorieert de poëzie.

Scène uit de voorstelling 'Ramble Song' van muziektheatergroep Berlin op theaterfestival Boulevard.

Foto Koen Broos

Ramble Song van muziektheatergroep Berlin is een combinatie van livemuziek en film. Het publiek zit rondom de vier muzikanten (drums, cello, twee gitaren) die vernuftige en verglijdende muziek spelen. Boven en ook rondom de toeschouwers worden in panorama-view absurdistische filmbeelden vertoond. Het zijn losse scènes, waarin bijvoorbeeld een man zijn hengel uitwerpt op het zand, vlak voor de zee, of waarin vrouwen koffers voorttrekken aan een touw. Soms verschijnen er ongrijpbare of juist ondubbelzinnige teksten over dromen en het leven.

Interessanter is om de muzikanten, met onder meer de componist-gitarist Peter Van Laerhoven, aan het werk te zien. Vooral bij de stukken waarin de beat de overhand krijgt en het spelplezier afspat van de inventieve drummer Eric Thielemans. Zeker als de intensiteit en de gitaarnoise toenemen tot bijna Sonic Youth-achtige proporties is het genieten bij *Ramble Song*.

Lees ook:

Op festival Boulevard zoekt theater met succes nieuwe wegen

Bij *Manual for the Displaced* van [muziektheatergroep Project Wildeman](#), eveneens op festival Boulevard in Den Bosch, is er een betere balans tussen poëtische teksten, meditatieve muziek en gestileerde bewegingen (gebaseerd op de Indonesische vechtkunst [pencak silat](#)). Voorman Robin Block ontvangt het publiek met een korte wandeling met koptelefoon en leidt het naar de Citadel, een vroeger fort in Den Bosch. Op een heuvel in een hoek van het terrein roept hij op impressionistische wijze scènes op over zijn Indische voorouders, over ontworteling en ontheemding.

Robin Block van muziektheatergroep Project Wildeman tijdens de voorstelling
Manual for the Displaced op festival Boulevard.

Foto Karin Jonkers 📷

In zijn beeldrijke taal lichten mooie metaforen op: „Opa verstopst zijn oorlog. In elk oog een dolk. Zijn glimlach een verloren jongetje.” Tegelijk blijft door die associatieve, indirecte benadering de thematiek op afstand. Voor zijn teksten creëert Block tussendoor een ijle soundtrack. Met een voetsampler maakt hij langgerekte klankbouwsels, bestaande uit gedempte kreten, het suizen van windbuizen, percussie en fluitjes. Het resulteert in een ingetogen en wat statische performance, waarin de poëzie glorieert.